

Mỗi năm vào ngày 18 tháng 8 âm lịch
là ngày Lễ Vía Đức Lý Đại Tiên kiêm
Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

Lý Thái Bạch

李太白

Đức Lý Thái Bạch là một vị Đại Tiên Trưởng (Phật vị), thọ lệnh Đức Chí Tôn làm Đệ Nhứt Trần Oai Nghiêm cầm quyền Tiên giáo thời Tam Kỳ Phổ Độ, kiêm nhiệm Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, tức là Giáo Tông của Đạo Cao Đài.

Trong một kiếp giáng trần ở nước Trung Hoa, Ngài sinh năm 701 đời vua Võ Tắc Thiên (Võ Hoàng Hậu của vua Đường Cao Tông), tại huyện Xương Minh đất Tây Thục. Bà mẹ của Ngài nằm mộng thấy sao Thái Bạch (tức sao Trường Canh hay Kim Tinh) rơi vào lòng Bà mà sinh ra Lý, nên đặt tên là Lý Thái Bạch, gọi tắt là Lý Bạch.

Lý Bạch có dung nhan đẹp đẽ, cốt cách thanh kỳ, 10 tuổi đọc được sách của Bách gia chư tử, nhiều người khen là kỳ tài.

Năm 15 tuổi, vừa học kiếm thuật vừa luyện văn chương, mở miệng thành thơ, ai nấy đều cho là Tiên tại thế, nên gọi là Lý Trích Tiên.

Ngài thường đến Trúc Khê cùng với 5 vị là: Khổng Sào Phủ, Hàn Chuẩn, Bùi Chính, Trương thúc Minh, Đào Miện, tối ngày uống rượu ngâm thơ, gọi là nhóm Trúc Khê Lục Dật.

Lý Thái Bạch lấy hiệu là Thanh Liên Cư sĩ.

Bản tánh thích thơ và rượu, chẳng thiết tha đến danh lợi quyền, chỉ mong du ngoạn khắp danh lam thắng cảnh.

Năm 30 tuổi thành gia thất nhưng vẫn ôm mộng hải hồ. Nghe đồn quận Ô Trình đất Hồ Châu có thứ rượu tuyệt ngon, Ngài chẳng quản đường xa ngàn dặm, lần đến nơi, lên lầu gọi rượu uống tràn. Khi đó, Tư Mã Hồ Châu là Giả Diệp đi qua, nghe tiếng Lý Bạch ngâm thơ vang trên lầu, sai người hỏi xem ai?

Lý Bạch liền đáp bằng bốn câu thơ:

Thanh Liên Cư sĩ, Tiên trần giới,
Quán rượu ba mươi tuổi chẳng cầu.
Tư Mã Hồ Châu sao khéo hỏi,
Như Lai Kim túc ấy thân sau.

Giả Diệp nghe, giật mình hỏi:

- Có phải Lý Trích Tiên ở đất Thục đó chăng?

Rồi Giả Diệp ân cần mời Lý Bạch về tư dinh đàm đạo, thơ rượu suốt 10 ngày và thành thật khuyên:

- Lấy tài cao của túc hạ thì đoạt bào tía đai xanh dễ như nhật cộng cò, tại sao không đến Trường An dự khoathi sắp tới?

Nét mặt chán chường, Lý Bạch đáp:

- Triều chánh thối nát, kẻ khéo nịnh thì được chức lớn, người đút lót nhiều thì được đậu cao. Vì vậy, Bạch này lang thang bầu rượu túi thơ, tránh bực mình trước bọn khảo quan dốt nát mà cứ làm ra ta đây là Thần Thánh, nhai đi nhai lại mấy chữ sáo của cổ nhân, đóng khung tư tưởng và tình cảm, trong đáy giếng nông cạn mà cứ tưởng là mệnh mông biển cả.

Tiếc cho một tài năng quán thế mà chưa có chỗ dùng, Giả Diệp cũng rán khuyên:

- Tuy thế, cái danh chói lọi của túc hạ ai mà không biết, cứ đến Trường An, lo gì không có người biết mình mà tiến cử.

Lý Bạch rất cảm động với tấm chơn tình của Giả Diệp, bèn từ giã đi Trường An, Lý Bạch đến Cung Tử Cục du ngoạn thì gặp Hạ Tri Chương, quan Hàn Lâm Học Sĩ trong triều. Khi xưng tên họ thì cả hai đều mộ danh nhau. Hạ Tri Chương rước Lý Bạch về nhà kết làm anh em, thù tạc tương đắc.

Khoa thi sắp mở, Hạ Tri Chương bảo Lý Bạch:

- Mùa Xuân năm nay mở khoa thi, quan Chủ Khảo Nam Tinh là Thái Sư Dương Quốc Trung, anh ruột của Dương Quý Phi, Giám Sát là quan Thái Úy Cao Lực Sĩ. Đó là một bọn tham ô điển hình

của thời đại. Hiền đệ không có vàng bạc đút lót, lại không chịu cúi lòn bợn tiểu nhân thì làm thế nào đạt được mục đích, mặc dầu văn tài của Hiền đệ xuất chúng. Tôi có quen biết hai người ấy, để tôi viết một bức thư tiến cử Hiền đệ, may ra họ nể tình tôi mà để cho Hiền đệ có dịp thi thố sở học bình sanh của mình.

Dương Quốc Trung xem thơ của Hạ Tri Chương liền nói với Cao Lực Sĩ:

- Không biết Hạ Tri Chương nợ Lý Bạch bao nhiêu vàng bạc mà lại viết thơ suông cho bọn mình. Thực cái bọn thi nhân mơ mộng ấy không hiểu gì về nhơn tình thế sự. Đến ngày nhập trường thi, cứ thấy quyển nào đề tên Lý Bạch là đánh hỏng, chẳng cần biết văn hay văn dở.

Đến ngày thi, quan Chủ Khảo ra đề. Lý Bạch xem qua, liền vẩy bút là xong bài, đem lên nộp. Dương Quốc Trung tiếp lấy xem, thấy đề tên là Lý Thái Bạch, liền loạn bút son ngang dọc, đánh rớt ngay không thương tiếc, lại còn bịt mắt Lý Bạch:

- Hạng thí sinh này chỉ đáng mài mực hầu người.

Cao Lực Sĩ lại a dua thêm:

- Thứ văn chương bã mía ấy chỉ đáng tháo giày xỏ tất cho người.

Hai người nói xong truyền lính tống cổ Lý Bạch ra khỏi trường thi.

Lý Bạch rất phẫn uất, về nhà phàn nàn với Hạ Tri Chương và thề rằng: Nếu sau này đắc chí sẽ bắt Thái Sư Dương Quốc Trung mài mực, Thái Úy Cao Lực Sĩ tháo giày mới hả dạ.

Hạ Tri Chương rất ân hận, vì chẳng những không giúp được Lý Bạch mà còn làm cho hai tên tham quan nghi ngờ mà xử nhục Lý Bạch, nên hết lời an ủi khuyên lơn.

Từ đó, Hạ Tri Chương không đá động gì tới việc thi cử, sợ khơi dậy nỗi phẫn uất của Lý Bạch. Hai người cứ uống rượu ngâm thi làm vui.

Thời gian thấm thoát trôi qua, bỗng một hôm có Sứ Thần Phiên quốc đưa thư đến triều đình. Vua Đường Huyền Tôn (thường gọi là Đường Minh Hoàng) sai Hạ Tri Chương nhận quốc thư và tiếp đãi sứ giả. Khi mở quốc thư ra đọc thì không một ai biết đọc một chữ nào cả. Vua Đường triệu tập toàn thể các Đại Học Sĩ và triều thần để xem ai biết được thứ chữ Phiên đó. Cả triều thần đều nín lặng.

Vua Đường Huyền Tôn nổi giận phẫn:

- Trong triều có bao nhiêu người bằng vàng bia đá, mang lộc nước ơn vua, mà không ai biết tỏ lòng trung khi lâm đại sự. Chẳng lẽ bằng này cầm bào hoa hốt mà không có một người học rộng biết nhiều để gánh vác việc khó cùng Trẫm hay sao? Lá thư này không đọc được thì biết phúc đáp ra sao? Đến nỗi bị Phiên bang chê cười sỉ nhục thì Trẫm còn dùng các khanh làm gì! Hạn cho 6 ngày, nếu không tìm người nào đọc được Phiên thư thì Trẫm sẽ cách chức tất cả, đuổi tuốt về vườn.

Thánh chỉ ban ra, các quan đứng lặng như phỗng đá, mặt mày tái mét, nhìn nhau ngo ngác.

Hạ Tri Chương làm quan Hàn Lâm Học Sĩ trở về dinh, mặt mày buồn bã, kể lại cho Lý Bạch nghe mọi việc vừa mới xảy ra ở triều đình. Lý Bạch nghe xong, thung thỉnh nói:

- Nếu khoa thi trước, Bạch này không bị bọn Dương Quốc Trung và Cao Lục Sĩ làm nhục đánh hỏng thì triều đình hôm nay đâu bị cái nhục này.

Nghe vậy, Hạ Tri Chương mừng quýnh hỏi lại:

- Hiền đệ đọc được chữ Phiên đó hả?

Lý Bạch hững hờ đáp:

- Đâu có gì khó, đệ đã biết thứ chữ Phiên ấy từ nhỏ.

Hôm sau, Hạ Tri Chương đi châu thật sớm, đợi ba hồi chuông Cảnh Dương và trống Long Phung xong, Đường Minh Hoàng ra ngự điện, Hàn Lâm Học Sĩ Hạ Tri Chương liền tâu:

- Muôn tâu Thánh Thượng, hiện ở nhà thần có một người bạn tên là Lý Thái Bạch, học rộng biết nhiều, có thể đọc được Phiên thư, xin Bệ hạ triệu đến.

Minh Hoàng chuẩn tâu, sai sứ đến phủ triệu Lý Bạch.

Lý Bạch gọi lời sứ giả về tâu: Thần là kẻ áo vải phương xa, kém tài kém đức, đâu dám phụng chiếu. Sứ về triều tâu lại, nhà vua hỏi Hạ Tri Chương:

- Lý Bạch không phụng chiếu, không hiểu ý tứ ra sao?

Hạ Tri Chương tâu bày:

- Tâu Bệ hạ, chắc Lý Bạch nhớ cái nhục năm trước trong trường thi, bị khảo quan không xem bài mà đánh hỏng, đuổi ra khỏi trường. Nay áo vải vào triều, cái hận năm xưa vẫn còn đè nặng trong lòng con người tài hoa tuyệt thế ấy, xin Bệ hạ rộng ban cho y tất y sẽ phụng chiếu.

Đường Minh Hoàng liền khâm tứ cho Lý Thái Bạch là Tiên Sĩ Cập Đệ, ban cho bào tía đai vàng, hốt ngà, mào gấm để Lý Bạch vào châu cho vẻ vang, rồi sai Hạ Tri Chương mang chiếu chỉ và đồ gia ban về cho Lý Bạch. Lý Bạch vâng lời, mặc triều phục vào, đi cùng Hạ Tri Chương vào châu vua Đường và tạ ơn Thiên tử.

Minh Hoàng thấy Lý Bạch có phong độ khác phàm, như Thần Tiên giáng thế, nên có lòng yêu trọng, dụ rằng:

- Nay có thư nước Phiên gửi đến, quần thần không ai hiểu được nên đặc biệt triệu khanh vào để đọc thư và trả lời cùng Phiên quốc.

Nói rồi sai Thị thần đem thư giao cho Lý Bạch. Lý Bạch mở thư ra, cao giọng đọc trước triều đình thật lưu loát. Đại ý vua Bột Hải đòi vua Đường cống nạp cho nước Cao Ly, nếu không thì chúng khởi binh đánh chiếm.

Minh Hoàng nghe xong cả sợ, hỏi văn võ triều thần:

- Các quan có kế chi để chế ngự Phiên quốc?

Hạ Tri Chương liền tâu, xin hỏi Lý Bạch, may ra có diệu kế đối phó với Phiên bang.

Lý Bạch liền tâu:

- Việc này có đáng gì để Thánh Thượng lo âu. Ngày mai, xin triệu sứ Phiên vào triều, thân sẽ đối Phiên sứ mà viết thơ phúc đáp theo tự tích của người Phiên, trong thư tỏ rõ sức mạnh của Thiên triều, đồng thời sỉ nhục chúng, rồi phủ dụ chúng, để bắt chúng phải phục tùng.

Đường Minh Hoàng nghe vậy rất hài lòng, thấy rõ tài năng của Lý Bạch, liền phong Lý Bạch làm Hàn Lâm Học Sĩ, lại ban yến tại điện Kim Loan, truyền Lý Bạch được tự do chè chén, không cần bó buộc lễ nghi.

Lý Bạch vui say thả cửa, say túy lúy, nhà vua phải bảo nội thị đỡ Lý Bạch vào nằm ở Thiên điện. Đầu canh năm hôm sau, Lý Bạch vẫn còn say, ngủ li bì. Minh Hoàng thăng điện, truyền nội thị bắt ngự trù nấu canh cá chua đã rượu, đem đến để ban cho Lý Bạch. Minh Hoàng chính tay trao đến cho Lý Bạch dùng. Bạch tạ ơn vua, dùng xong cảm thấy hết say, tinh thần sáng khoái.

Lát sau, Sứ Thần vào châu. Lý Bạch tay cầm Phiên thư, đứng cạnh ngự tọa, cao giọng đọc hết lá thư, không nhầm một chữ. Phiên sứ thất kinh. Lý Bạch thay lời vua, dụ rằng:

- Nhà ngươi là sứ của một nước nhỏ, dám vô lễ với Thiên triều, Thánh Thượng lượng bể bao dung, không nỡ hỏi tội, sẽ có chiếu xuống phúc đáp cho vua nước ngươi biết đâu là phải, biết đâu là quấy, nhà ngươi cứ ở đó mà đợi lệnh.

Minh Hoàng truyền đặt văn kỷ thất bảo cạnh ngự tọa, ban cho Lý Bạch cầm đôn ngồi cạnh vua để thảo chiếu.

Lý Bạch tâu:

- Thần có một lời tâu, xin Bệ hạ xá tội cuồng vọng.

Đường Minh Hoàng liền chuẩn hứa:

- Khanh cứ tâu bày, dù có lầm lỗi, Trẫm cũng không bắt tội.

Lý Bạch phân khởi tâu xin:

- Trước thân vào thi bị Thái Sư Dương Quốc Trung và Thái Úy Cao Lự Sĩ xua đuổi. Nay thấy hai người ấy tại triều, văn khí của thân bị bế tắc. Vậy cúi xin Bệ hạ sai Dương Thái Sư mài mực, Cao Thái Úy tháo giày để thân được hùng tâm phấn khởi mà thảo chiếu thư làm cho Phiên vương phải bội phục mà triều cống.

Minh Hoàng đã lỡ hứa, không làm sao được, đành phải chiều ý Lý Bạch. Thế là Lý Bạch trả được cái hận năm xưa, trong lòng rất hả hê khoái chí như đứt đò, ngạo nghễ ngồi trên cầm đôn, nhìn Dương Thái Sư mài mực, Cao Thái Úy cởi giày, vênh mặt múa bút, loáng một chốc đã xong tờ chiếu, dâng lên long án.

Minh Hoàng thấy chữ viết trong tờ chiếu không khác chi Phiên thư, tuy không nói ra, nhưng bụng rất bằng lòng nghĩ rằng: Con người tài hoa uyên bác đến bậc này, dù bắt Dương Thái Sư mài mực, Cao Thái Úy tháo giày, cũng không trách Trẫm được, rồi truyền Lý Bạch đọc chiếu cho Phiên sứ nghe.

Minh Hoàng nghe đọc, văn chương trác tuyệt, ý tứ tân kỳ, tô điểm Thiên triều, hạ thị Phiên quốc,

hùng tâm đởm lược, lấy làm vui sướng, truyền nội thị giao chiếu cho Phiên sứ. Phiên sứ nhận chiếu rất kinh sợ, không dám hó hé một lời, cúi đầu lạy tạ, lặng lẽ rút lui.

Hàn Lâm Hạ Tri Chương đưa tiễn sứ Phiên ra khỏi triều. Phiên sứ hỏi:

- Quan thảo chiếu là hạng người nào mà khiến Dương Thái Sư mài mực, Cao Thái Úy tháo giày?

Hạ Tri Chương liền đáp:

- Người ấy họ Lý, tên là Thái Bạch, làm quan Hàn Lâm Đại Học Sĩ, là một vị Tiên Thượng giới giáng trần để giúp Thánh triều. Thái Sư và Thái Úy bất quá chỉ là kẻ hiền ở thế gian, tất phải phụng sự bậc Thần Tiên ở Thượng giới.

Phiên sứ ghi nhớ mọi điều, trở về Phiên bang mà tâu trình các việc.

Phiên Vương nghe sứ trở về tâu rõ các việc, rồi mở thư ra xem thì càng thêm sợ hãi. Thiên triều có Thần Tiên xuống giúp thì bao nhiêu vọng tưởng đều tiêu tan hết, bèn truyền viết biểu xưng thần, năm năm xin triều cống.

Nhờ đó mà Minh Hoàng rất quý trọng Lý Bạch, ban cho Lý Bạch nhiều bạc vàng châu báu, nhưng Lý Bạch đều dừng dung từ chối.

- Bạc vàng châu báu không phải là sở nguyện của hạ thần, xin Thánh Thượng cho làm Vô Ưu Học Sĩ, du ngoạn, thi tửu một bầu, nghênh ngang vui thú.

Đường Minh Hoàng biết Lý Bạch là người thanh cao, không dám cưỡng ép. Từ đó, vua thường ban yến, giữ Lý Bạch ngủ lại Long điện để bàn việc chính sự trong nước.

Một ngày kia, Lý Bạch cỡi ngựa dạo chơi nơi đường phố Trường An, bỗng thấy một bọn đao phủ dẫn chiếc tù xa, hỏi ra mới biết viên tướng chịu tội là Quách Tử Nghi ở Tinh Châu. Lý Bạch biết họ Quách là một vị tướng tài ba, cần phải cứu nạn, liền chạy đến dặn bọn đao phủ tạm dừng xử quyết, chờ Lý Bạch vào triều trần tấu.

Lý Bạch liền bay ngựa vào triều, yết kiến Minh Hoàng, cầu xin một đạo chỉ ân xá, rồi lại bay ngựa trở lại pháp trường, tuyên đọc chiếu ân xá Quách Tử Nghi và khuyên nhủ nên ráng sức đái công chuộc tội.

Quách Tử Nghi lạy tạ ơn cứu mạng, rồi hỏi họ tên, được biết người vừa cứu mình là Lý Bạch.

Dương Quý Phi là em ruột của Dương Thái Sư, thấy Minh Hoàng quá yêu Lý Bạch, thì đem lòng ghen ghét, thường tâu chê bai Lý Bạch kiêu ngạo, không giữ đúng lễ quân thần.

Nghe Dương Quý Phi nói vậy, Đường Minh Hoàng không triệu Lý Bạch vào cung yến tiệc, mà cũng không giữ lại trong cung để bàn việc nước. Lý Bạch thấy vậy biết ngay rằng bọn Dương Quốc Trung và Cao Lục Sĩ hiệp cùng Dương Quý Phi gièm pha với vua để tìm cách báo thù Lý Bạch.

Mấy lần Lý Bạch tâu vua xin đi du ngoạn, nhưng vua Đường vẫn giữ lại không cho đi. Lý Bạch chỉ biết cùng bảy người bạn thân cùng nhau thơ rượu, chén tạc chén thù, ngâm thơ đàn hát, vui thú tháng ngày, nổi danh là **ÂM TRUNG BÁT TIÊN**, gồm: Lý Bạch, Hạ Tri Chương, Lý Thích Chi, Nhữ Vương Dương Tiên, Thôi Tông Chi, Tô Tấn, Trương Húc, và Tiêu Toại.

Một ngày kia, Đường Minh Hoàng triệu Lý Bạch vào cung để phóng thích con phượng hoàng về nơi cỏ nội mây ngàn, non xanh nước biếc.

- Trẫm thấy khanh tánh tình cao khiết, không thích ràng buộc chốn quan trường, nên Trẫm tạm cho khanh về quê vui thú, khanh có cần thứ gì, Trẫm sẽ ban cấp.

Lý Bạch liền quì tâu:

- Tâu Bệ hạ, thần cảm đội ơn đức của Bệ hạ, thần không cần gì ngoài một ít tiền để mua rượu, thơ rượu là nguyện vọng.

Đường Minh Hoàng liền ban cho Lý Bạch một tấm Kim Bài, trên đó khắc chữ ngự phê vào một mặt: "Lý Bạch là Thiên hạ Vô Ưu Học Sĩ, đến đâu uống rượu thì công khó phải chi tiền, Phủ cấp ngàn quan, Huyện cấp năm trăm. Văn Võ quân dân ai thất kính sẽ bị khép tội không tuân chiếu."

Nhà vua lại ban cho ngàn lạng vàng, bào gấm đai ngọc, yên vàng ngựa quý, và 12 người tùy tùng theo hầu Lý Bạch. Lý Bạch tạ ơn ông vua tri kỷ, rồi từ tạ. Minh Hoàng thân cầm hai đóa hoa vàng lên mũ của Lý Bạch, thân tiễn ba chung ngự tửu, truyền nội thị đỡ Lý Bạch lên ngựa ngay trước ngai vàng để đi ra khỏi triều môn. Đó là một ân huệ chưa từng có của thời phong kiến. Đường Minh Hoàng bùi ngùi trông theo bóng của Lý Bạch đến khuất mới lui vào trong nội điện.

Trăm quan đưa rượu tiễn hành đến ngoài mười dặm. Hạ Tri Chương và sáu bạn nữa đưa tiễn rượu thơ đến ngoài trăm dặm, viết mấy trăm bài thi, đưa tiễn suốt ba ngày mà vẫn chưa nở dứt tình tri kỷ. Hạ Tri Chương là người buồn nhứt vì yêu Lý Bạch nhứt.

Lý Bạch về đến đất Thục, bạn bè quan viên hay tin đều đến thăm, thơ rượu xướng họa vui say. Hứa Phu nhân đón Lý Bạch, hân hoan nối lại khúc cầm đài của giai nhân và danh sĩ.

Sau nửa năm sống ở quê nhà, Lý Bạch lại động lòng bốn phương, liền nói với vợ là muốn đi du ngoạn sơn thủy. Hứa Phu nhân rất buồn thảm, đau đớn nỗi chia ly, nhưng phải cố làm vui để tiễn chàng thi sĩ.

Lần này, Lý Bạch không xênh xang trào phục, mà giả trang theo hàng Nho sĩ nghèo, dắt theo một đứa tiểu đồng, cỡi một con lừa tai vểnh để nghe thơ rượu ngâm vịnh dọc đường.

Ngày kia đi đến huyện Hoa Âm, dân chúng than thở quan Huyện hà khắc những lạm thói nát. Lý Bạch có ý cảnh tỉnh quan Huyện, liền cho lừa nghênh ngang thẳng vào Huyện đường, vói tay đánh 3 hồi trống, làm như không biết có Huyện quan đang xét việc trên công đường. Huyện quan nghe trống, nhìn ra thấy một người đang cỡi lừa thì giận lắm, sai lính lệ ra lôi cổ tống giam vào ngục và bắt khai cung. Ngục quan sai quăng giấy bút vào cho Lý Bạch khai, nếu không khai sẽ đánh cho một trận.

Lý Bạch cười, lượm giấy bút viết luôn: "Người khai cung là Lý Bạch, quê ở Cẩm Châu, Hàn Lâm Học Sĩ, say rượu thảo hồi thơ, sứ Phiên sợ thất phách, Dương Thái Sư mài mực, Cao Thái Úy cỡi giày, Kim Loan làm điện ngữ, thanh danh khét bốn phương, trước sân rồng lên ngựa, giữa huyện Hoa Âm, các người là thứ gì mà không cho ta cỡi lừa?"

Ngục quan xem xong, hồn bay phách rụng, khấu đầu lạy Lý Bạch như té sao, cầu xin tha tội. Lý

Bạch cười bảo:

- Việc này không can hệ gì đến ngươi, hãy gọi quan Huyện tới đây nói rằng ta phụng chỉ tra xét tội tham nhũng của bọn ngươi.

Ngục quan vội vàng mang tờ cung lên quan Huyện, thuật lại lời Lý Bạch. Tri Huyện hoảng sợ hết vía, chạy bay vào ngục, lạy van Lý Bạch, thỉnh Lý Bạch lên công đường để được nghe lời giáo huấn.

Chờ các quan hành lễ xong, Lý Bạch móc Kim Bài của vua ban, đặt lên bàn, cho các quan trong huyện xem rồi phủ dụ:

- Lũ các ngươi ăn lộc nước, chịu ơn vua, tại sao còn vợ vét tài sản của dân, nếu không hối cải, ta theo Kim Bài mà xử đoán, các ngươi sẽ bị xử trảm cả lũ.

Quan Huyện lạy như tể sao, nhận tội và xin khoan dung, hứa trở thành một vị quan thanh liêm gương mẫu.

Tin này đồn đại ra khắp nơi, các quan địa phương khác đều tin là vua Huyền Tôn sai Lý Bạch đi các nơi tuần sát các quan, thăm hỏi dân tình, nên đều lo sợ, không dám làm điều bạo ngược với dân chúng.

Nói về giặc An Lộc Sơn nổi lên đánh vào kinh đô làm vua Đường Huyền Tôn phải bỏ chạy vào đất Thục; còn Thái Tử Lý Hanh được quần thần thuyết phục ở lại chiêu tập binh mã đánh lại An Lộc Sơn.

Thái Tử đến Linh Vũ rồi đưa hịch đi khắp nơi, thu thập những người trung nghĩa, tích thảo đồn lương, chuẩn bị phản công An Lộc Sơn. Các quan đồng tâu xin Thái Tử lên ngôi Hoàng Đế. Thái Tử bằng lòng, lên ngôi tại Linh Vũ, lấy hiệu là Túc Tôn, niên hiệu Chí Đức, tôn vua Huyền Tôn làm Thái Thượng Hoàng, tất cả các quan đều được thăng trật.

Túc Tôn định dâng biểu cho Huyền Tôn thì chiếu của vua Huyền Tôn vừa tới, phong Thái Tử làm Đại Nguyên Soái, cầm binh đánh dẹp giặc An Lộc Sơn.

Cuộc lên ngôi của Túc Tôn khi chưa có chiếu chỉ của vua cha bị nhiều người cho là bất hợp pháp, có nhà Nho lại nói: Nhân lúc khốn đốn, con cướp ngôi cha.

Lúc đó, Vĩnh Vương Lý Lân (em của Thái tử Lý Hanh) đang trấn ở Giang Lăng thấy vậy không phục, nói rằng: Thái Tử tự ý lên ngôi khi chưa có chiếu chỉ của Phụ Hoàng, thì ta đây cũng có quyền lên ngôi. Cả vùng Giang Lăng rộng lớn và trù phú thế này, sao ta không mưu lấy nghiệp riêng?

Nói rồi, Lý Lân lên ngôi làm vua ở Giang Lăng, lập triều đình riêng, mở cửa chiêu hiền đãi sĩ.

Nghe tin Lý Bạch là danh sĩ đang ẩn cư tại Lư Sơn, Lý Lân cho sứ giả đến mời. Lý Bạch nói:

- Ta đã được vua Huyền Tôn phong làm Hàn Lâm Học Sĩ, Dương Thái Sư mài mực, Cao Thái Úy cỡi giày cho ta, say rượu ngủ tại Kim Loan điện, lên ngựa trước ngai vàng, đi uống rượu thì quan Phủ, Huyện phải trả tiền, danh vọng đến thế mà ta còn không màng, huống chi ra làm mưu thần cho một tên phản loạn triều đình.

Nói xong, Lý Bạch đuổi sứ giả về.

Lý Lâm liền cho quân lính đến bắt cóc Lý Bạch đưa về Giang Lăng, chiêu dụ nhiều lần nhưng Lý Bạch nhứt định thà chịu chết chứ không nhận làm quan cho Lý Lâm. Lý Lâm tức giận, đem Lý Bạch giam vào ngục Tần Dương.

Vua Túc Tôn, dẹp yên được giặc An Lộc Sơn, liền sai Hoài Nam Tiết Độ Sứ Cao Thích và Phó Sứ Lý Thành Vũ kéo quân đi hỏi tội Lý Lâm ở Giang Lăng. Vĩnh Vương Lý Lâm đại bại nên phải tự tử, còn Lý Bạch ở trong nhà ngục Tần Dương bị bắt giải về triều. Vua Túc Tôn định xử tội Lý Bạch, thì Phó soái Quách Tử Nghi vội viết biểu tâu rằng:

"Lý Bạch là đại tài tử, lại là người có phẩm cách tuyệt vời. Xưa Thượng Hoàng từng ban yến mời Lý Học Sĩ ra làm quan, mấy lần Lý Bạch đều từ chối. Nay Lý Lâm tiếm xưng, cho người đi bắt Lý Học Sĩ ép buộc làm quan, nhưng Lý Học Sĩ cương quyết từ chối, nên bị Lý Lâm bắt giam tại ngục Tần Dương. Thần nguyện đem tánh mạng của dòng họ nhà thần trên 100 người ra để bảo đảm việc này. Xin Bệ hạ đừng giết oan một người tài giỏi và trung hậu như Lý Học Sĩ."

Vua Túc Tôn cho pháp ty tra xét thì quả đúng như lời tâu của Quách Tử Nghi, nên Túc Tôn tha cho Lý Bạch.

Sau đó, vua Túc Tôn đi rước Thái Thượng Hoàng Đường Huyền Tôn nơi đất Thục trở về kinh đô Tràng An.

Thượng Hoàng nói với Túc Tôn:

- Hai tướng Quách Tử Nghi và Lý Quang Bất đều có công lớn, nhưng công của Quách thì lớn hơn Lý nhiều. Việc thất bại vừa rồi không phải lỗi của Quách Tử Nghi mà bởi Quách Tử Nghi không được trọn quyền quyết định.

Túc Tôn vâng mệnh, nên về sau phong thưởng cho Lý Quang Bất làm Thái Úy Trung Thư Lệnh, còn Quách Tử Nghi làm Phán Dương Vương. Nhân đó, Thượng Hoàng nói:

- Bây giờ, mới biết Lý Bạch có con mắt tinh đời: Chỉ có anh hùng mới biết anh hùng! Nếu Lý Bạch không cứu Quách Tử Nghi lúc đó thì ai cứu được nhà Đường buổi nay? Nói đúng hơn là Lý Bạch đã cứu nhà Đường ta đó.

Vua Túc Tôn nghe Thượng Hoàng nói thế thì lấy làm ân hận vì đã đối xử không tốt với Lý Bạch. Sau vụ Lý Lâm, Lý Bạch càng chán nản sự đời. Từ đó, Lý Bạch thả một lá thuyền cùng bầu rượu túi thơ, du ngoạn Động Đình Hồ.

Một đêm trăng sáng tuyệt vời, thuyền đến ven sông Thái Trạch, khung cảnh huyền ảo, Lý Bạch ngồi lặng đầu thuyền, nhấp chén men say, hồn lâng lâng như bay bổng. Từ không trung có tiếng nhạc đưa đến, một con cá kính lớn nổi lên, Tiên đồng hiện ra giữa Trời, cầm phước đến trước Lý Bạch, thưa: "Phụng lệnh Thượng Đế, xin rước Tinh Quân trở về ngôi cũ."

Quan địa phương dâng biểu về triều, báo cáo sự việc Lý Thái Bạch thoát trần về Tiên. Năm đó là năm 762, Lý Thái Bạch **thọ 61 tuổi**. Vua Đường Túc Tôn dạy lập đền thờ tại bờ sông đề là "Lý Trích Tiên Từ", ghi ngày kỷ niệm thoát trần, hằng năm cúng tế.

Đức Lý Thái Bạch có giảng cơ cho một bài thi tóm tắt cuộc đời của Ngài như sau:

LÝ BẠCH (Noel 1925)

Đường trào hạ thể hưởng Tam quan,
Chẳng vị công danh, chỉ hưởng nhàn.
Ly rượu trăm thi, lời vẫn nhắc,
Tánh Tiên muôn kiếp, vốn chưa tàn.
Một bầu phong nguyệt say ngơ ngáo,
Đầy túi thi văn đồ chứa chan.
Bồng đảo còn mơ khi bút múa,
Tả lòng thế sự vẽ giang san.

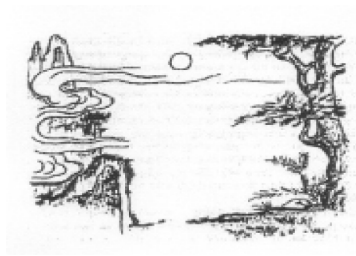
Đức Lý Thái Bạch giảng cơ cho biết quyền hành của Ngài mà Đức Chí Tôn đã giao trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ qua bài thơ sau đây:

Ánh Thái Cực biến sanh Thái Bạch,
Hiện Kim Tinh trọng trách Linh Tiêu.
Quyền năng vung thuở Thiên triều,
Càn Khôn Thế giới dặt dìu Tinh Quân.
Tinh Quân thọ sắc thuở Phong Thân,
Cho đến Đường triều mới biến thân.
Thái Bạch Kim Tinh đang trị thế,
Trường Canh Trích Tử đến thăm trần.
Động Đình thi rượu đong muôn đấu,
Bồng Đảo câu Tiên nắm một cần.
Vâng lệnh Ngọc Hư nay xuống thế,
Tam Kỳ độ rồi các nguyên nhân.

LÝ THÁI BẠCH

TNHT: Thánh Ngôn Hiệp Tuyển.

(Đức Nguyên - Cao Đài Tự Điển)

VƯỜN THƠ THẾ ĐẠO

Ban Phụ Trách BTTĐ: Nhân Lễ Vía Đức Lý Đại Tiên kiêm Giáo Tông ĐĐTKPĐ quý Hiền huynh và đồng đạo có làm mấy Bài Thi về Đức Lý và chúng tôi xin đăng tải lên Bản Tin Thế Đạo. Xin thành thật cảm ơn quý HTĐM đã tham gia vào Vườn Thơ Thế Đạo.

THI HÀO HỌ LÝ

Luận sử tâm dâng Đấng kính thành,
Thi hào họ Lý thuở vang danh.
Đại Tiên Trưởng thị nơi Bồng giới,
Phụng mạng Chí Tôn Nhứt Trấn hành.
Huyền diệu nhiệm màu thêm Phẩm Vị,
Giáo Tông cao trọng tịch Hương Thanh.
Oai nghiêm Thánh Giáo Ngài ban dạy,
Huấn dụ nhơn sanh sống thiện lành.

Yên Hà
Atlanta, 29/9/2020

Bài Họa 1

VÍA ĐỨC LÝ GIÁO TÔNG

Đức Lý Đại Tiên Đấng Chí thành,
Đường trào thi bá thể vinh danh.
Giáo Tông Đại Đạo quyền huynh trưởng;
Nhứt trấn Oai Nghiêm phép Đạo hành.
Bát nghị Định, khuôn ngăn loạn Pháp,
Cửu Trùng chủ, tịch Đạo Hương - Thanh.
Thập hình thưởng phạt noi công chánh;
Thái Bạch Kim Tinh xả phép lành.

Hoàn Nguyên
San Jose 29-9-2020

Bài Họa 2: ĐỨC LÝ THI TIÊN

Giáo Tông Đức Lý, Đấng chân thành
Lừng lẫy thi Tiên bậc Thánh danh
Lỗi lạc muôn thu nền Đại Đạo
Oai nghiêm Nhứt Trấn, dạy tu hành
Diệu huyền thiên cảnh ngời sao sáng...!
Màu nhiệm thần châu chiếu hãn thanh
Phổ độ nhơn sanh về cựu vị
Đồng môn tín hữu đặng an lành...!

Mai Xuân Thanh
Ngày 29/09/2020

Bài Họa 3

THI HÀO HỌ LÝ

Đại Tiên Đức Lý, Đấng tâm Thanh.
Thi Hào một thuở đã vang danh,
Đại Đạo Huyền Cơ truyền xuống thế.
Màu nhiệm ân ban Pháp Đạo Hành.
Phụng mạng Chí Tôn lòng thành kính
Cửu Trùng nhứt thể độ chúng sanh
Oai nghiêm Thánh Giáo ngài răn dạy,
Khẩn nguyện ân ban, vạn phúc lành.

Nguyệt Vân
Atlanta, 29/9/2020

Bài Họa 4: TRƯỞNG TIÊN HỌ LÝ

Tiền kiếp Thi Tiên Lý đạo thành ¹
Đường thi Thái Bạch chính thân danh
Trưởng Tiên cố vị nơi Tiên giới
Xuông thế Kỳ Ba phụng lệnh hành
Nhất Trần Oai Nghiêm thiên phẩm vị
Đạo khai thất ức tịch Hương – Thanh
Giáng cơ chỉ giáo truyền chơn pháp
Đại chúng, quần linh trọn phúc lành

Duy Văn (San Jose ngày 2-10-2020)

1- *Thi Tiên Lý: chỉ nhà thơ Lý Thái Bạch. Thơ của ông người thời đó thường gọi là Thi Tiên hay Thơ Tiên*

Bài Họa 5: “THANH LIÊN CƯ SĨ”

Cư Sĩ Thanh Liên đến Đường Thành
Túi thơ bầu rượu rạng thanh danh.
Đường Triều nể mặt lời văn bút,
Phiên Bang bá phục với quyền hành !
Chán cảnh lợi danh đầy xảo trá,
Quay về chôn cũ để tiếng thanh.
Nhứt Trần Oai Nghiêm nền Đại Đạo,
Rèn luyện Nhơn Sanh sống Thiện Lành !

Huỳnh Văn Bớt

Tennessee, ngày 03-10-2020

THÔNG BÁO

Bản Tin Thế Đạo (phổ biến qua email) và Tập San Thế Đạo phát hành 3 tháng 1 số) xin thông báo:

- *- Quý Cơ sở Đạo có nhu cầu phổ biến Tin tức Đạo Sự, Chúc mừng-Phân Ưu,
- *- Quý đồng đạo có nhu cầu biết về Tin tức Đạo sự,
- *- Quý đồng đạo và thân hữu tham gia vào việc phổ biến giáo lý Tam Giáo,

Xin vui lòng gửi bài vở, thi họa, tài liệu . . . về chúng tôi qua email banthedao@comcast.net, chúng tôi rất hân hạnh và sẽ sắp xếp để đăng tải, phổ biến.

Trân trọng

Bản Tin Thế Đạo & Tập San Thế Đạo

**ĐỌC - CỔ ĐỘNG - VỆM TRỢ
BẢN TIN THẾ ĐẠO - TẬP SAN THẾ ĐẠO**

TỪ THÁI BẠCH KIM TINH ĐẾN NHÀ THƠ LÝ BẠCH & ĐỨC LÝ GIÁO TÔNG ĐẠO CAO ĐÀI

(Duy Văn)

I*- Nguyên Chơn Thái Bạch Kim Tinh.

Theo tương truyền: thuở khởi nguyên vũ trụ, khi chư vị Tam Tôn Khởi Nguyên đã xuất hiện, Tam Giới đang quá trình hình thành, phân định nên các cõi giới khác nhau. Lúc bấy giờ, từ ánh sáng Đại Linh Quang của Cõi Trời phát sinh nên một tia sáng trắng, tận thiện tận mỹ, vi diệu lung linh vô cùng. Ánh sáng trắng ấy tên gọi Thái Bạch, biến hiện nên thân ảnh nam nhân, tôn danh Thái Bạch Kim Tinh.

a*-Hình tượng đặc trưng và các hoạt động của thân danh Thái Bạch

- Ngài thường thị hiện thân ảnh nam nhân trung niên, da dẻ hồng hào, nét mặt thanh tú cương trực, mắt sáng tựa ánh sao, mày rậm trắng, tóc dài trắng, toàn thân khoác bạch tuyết trường y, có điểm xuyên kim quang lấp lánh, tay cầm Phát Chủ và Thiên Thư.

- Các tông phái Đạo Gia từ rất lâu đã tôn thờ từ hình tượng Ngài là một Lão Tiên Gia, da dẻ hồng hào, râu tóc bạc phơ, tóc búi củ tỏi ở phía sau đỉnh đầu một chút, sau lưng mang theo Tiên Kiếm, tay cầm Phát Chủ và Thiên Thư, thân khoác đạo bào bạch tuyết trường y có họa biểu tượng Bát Quái Cửu Cung màu vàng.

- Về sau này, dân gian thường lấy hình tượng Thi Tiên Lý Thái Bạch để làm hình tượng tôn thờ Ngài, vì đó là một kiếp giáng trần của Ngài vào thời Đường bên Trung Hoa. Hình tượng ấy là lão niên khoảng chừng 60 tuổi, râu tóc đen tuyền, mắt sáng tựa ánh sao, trên đầu đội mũ cánh chuồn do năm xưa ngài có làm quan trong triều vua Đường Minh Hoàng là Hàn Lâm Học Sĩ, tay cầm thi thư, thân khoác bạch y.

- Hình tượng Ngài trong tín ngưỡng Cao Đài Đại Đạo là lão nhân khoảng chừng 60 tuổi, râu tóc đen tuyền, mắt sáng tựa ánh sao, đầu đội mũ cánh chuồn, tay cầm Thiên Thư, thân khoác lam bào có hoa văn Long Thần nơi ngực áo và điểm xuyên ngũ sắc tường vân. Màu xanh này tượng trưng cho Thượng Thanh, màu thanh thiên, màu của Tiên Giáo trong Tam Giáo.

- Ngài là vị Cổ Phật hay còn được biết đến là vị Tiên Trưởng xuất hiện từ thuở Thiên Địa đang định hình. Khi Ngài xuất hiện rồi, Ngài giữ trách nhiệm cai quản chòm sao Bắc Đẩu, ngự nơi Linh Tiêu Điện, đóng vai trò trọng yếu gìn giữ luật Thiên Điều, giữ sự vận hành của các tinh tú theo đúng chu kỳ nhất định, không bị loạn động di chuyển hỗn độn trong không gian. Từ đó mà phân định Tam

Giới ra các khu vực hoàn chỉnh.

- Tính tình Ngài thẳng thắn, quyết đoán, bộc trực, công chính liêm minh vô cùng. Ân sâu trong về bên ngoài chí công vô tư, lạnh lùng như hàn băng lãnh tuyết ấy chính là một đại bi tâm vô cùng rộng lượng, bất khả tư nghị. Vì thấu hiểu tâm vô thường của chúng sinh, có thương chúng sinh vô cùng, nên Ngài càng gìn giữ lẽ công bình chánh trực, giới luật Thiên Điều nghiêm minh để tránh cho chúng sinh vì chút tư tình ái nhiễm trầm luân mà sa vào đường tà mị.

- Ngài thường lui tới Động Đình Hồ nơi Trung Giới và Thượng Giới, thiết lập các đạo tràng, văn pháp đàn ở đây để truyền dạy về thi văn nghệ thuật cho chư linh các đẳng chân hồn có mong muốn được học hỏi, phát triển tinh tấn về trí tuệ, văn hóa nghệ thuật. Từ việc này mà Ngài có tôn danh là Động Đình Tiên Trưởng.

b*- Chiết chơn linh xuống trần trở thành nhà thơ Lý Thái Bạch

Vào Thế kỷ thứ VIII, thời nhà Đường Thái Bạch Kim Tinh chiết chơn linh xuống trần vào nhà họ Lý sinh vào ngày 19 tháng 5 năm 701 sau Công Nguyên. Mất ngày 30 tháng 11 năm 762. Đương Triều lúc ấy là Đường Minh Hoàng. Năm ấy, ở tỉnh Tứ Xuyên, nhà họ Lý. Trước khi hạ sinh, Lý phu nhân được báo mộng có sao Trường Canh Thái Bạch nhập thể kết duyên với Lý Gia. Nên Ngài chào đời được đặt tên là Lý Thái Bạch. Sinh ra trong một gia đình quý tộc, từ nhỏ Ngài chỉ chuyên tâm việc học Đạo, đào luyện văn chương, kiếm thuật, có những thành tựu về thơ ca từ rất sớm thuở thiếu thời.

- Về sau Ngài lấy hiệu Thanh Liên Cư Sĩ, quyết chí cầu Đạo, tu tập trên núi được một thời gian, có bạn đồng tu đôi ảm xưng ca thi phú thường ngày.

- Sau vài năm, Ngài lại nhập thế làm quan học sĩ trong triều vua Đường Minh Hoàng.

Vì tính tình tiêu sái thông dong tự tại, Ngài chẳng để quyền lợi hay uy quyền thế tục vương bận nét tiêu dao của mình. Vì thế, các sự tranh đấu chốn quan trường thị phi những điều không hay về Ngài với vua, vua quý Ngài nên cũng bị lâm vào tình cảnh khó xử. Nhận thấy tình hình không tốt, Ngài từ quan rời đi, tiếp tục đời phong lưu tiêu sái giang hồ tự do tự tại. Cuối đời, Ngài thoát trần đăng tiên khi đang say rượu và bắt bóng trăng trên mặt hồ.

- Ngài có người bạn thân trong giới thơ ca là Đỗ Phủ, được dân gian gọi là Thánh Thi. Ngoài uy danh Thi Tiên lừng lẫy trong giới văn chương, nổi tiếng khắp thế giới, Ngài còn được biết đến là một Tiên Nhân có công phu về Khí Công, Kiếm Đạo, Tử Lược, Kỳ Thuật và Âm Nhạc Nghệ Thuật. Có thể nói, Ngài là một bậc đại đức, tài trí vẹn toàn, thiên phú hiển lộ rõ ràng khi chiết linh giáng thế nơi cõi trần này.

*- Một số thi văn của Ngài để lại nơi thế gian

Khi sống nơi thế gian với kiếp sinh là Lý Thái Bạch thời Đường, Ngài để lại một kho tàng thơ ca phong phú vô cùng đồ sộ với số lượng bài thơ ước chừng khoảng vài ngàn bài. Nhưng theo dòng thời gian đã bị thất lạc sau những cuộc binh biến loạn lạc thì ngày nay những nhà nghiên cứu, sưu tầm chỉ còn tổng hợp lại được khoảng 1000 bài, mà mỗi bài đều có sự đặc sắc riêng biệt với giá trị văn hóa nghệ thuật không thể không bàn đến..

Ở phần này, chúng tôi chia sẻ một vài bài thơ của Ngài làm lúc sống nơi thế gian và sau khi giáng cơ phổ độ.

Một số bài thơ khi Ngài dâng lệnh vua viết ba bài theo Khúc hát Thanh bình điệu.

Bài 1

*Áo tựa như mây, mặt tựa hoa,
Long lanh xuân sớm gió xuân qua.
Nếu không người ở non Quỳnh ngọc,
Cũng khách Dao đài dưới bóng nga.*

Bài 2

*Sương đọng đầu cành hương ngát đưa
Vu Sơn luống xét kẻ mây mưa,
Ngày nay ước hỏi người cung Hán
Phi Yến tâm trong dễ sánh chưa.*

Bài 3

*Khéo thay sắc nước sánh hương trời,
Đã xứng quân vương một nụ cười.
Tan nước gió xuân nghìn nỗi hận,
Đình Trâm muôn vẻ dựa hiên chơi.
(Bùi Khánh Đan và Đỗ Bằng Đoàn dịch)*

Năm 1925 Đức Lý Thái Bạch giáng cơ đề bút về căn duyên của Ngài

Đường trào hạ thế hưởng tam quang,
Chẳng vị công danh chỉ hưởng nhàn
Ly rượu tram thi đời vẫn nhắc,
Tánh Tiên muôn kiếp vốn chưa tàn.
Một bầu phong nguyệt say ngơ ngác,
Đầy túi thơ văn để chứa chan,
Bồng đảo còn mơ khi múa bút,
Tà lòng thế sự vẽ giang sơn

.....

Cửu Tử kim triều đắc phục hườn,
Hạnh phùng Thiên Mạng Đạo khai ngươn
Thế trung ký tử hà tri tử
Tử giả hà tồn chủ tịch Hương.

...

Ánh Thái Cực biến sanh Thái Bạch
Hiện Kim Tinh trọng trách Linh Tiêu
Quyền năng vâng thuở Thiên Triều
Càn khôn thế giải đất diu Tinh Quân

...

Tinh Quân thọ sắc thuở phong thần,
Cho đến Đường Triều mới biến thân;
Thái Bạch Kim Tinh đang trị thế,
Trường Canh Trích Tử đến tham trần
Động Đình thi rượu đong muôn đầu
Bồng Đảo câu Tiên nắm một cần
Vâng lệnh Ngọc Hư nay xuống thế
Tam Kỳ độ rồi các nguyên nhân

(Cơ bút Cao Đài Đại Đạo)

c*- Từ Nhà thơ Lý Thái Bạch đến Lý Đại Tiên Trưởng Kiêm Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

Sau cái chết mà sách xưa đã ghi lại là do thấy trăng in đáy nước đẹp quá ở tại ghềnh Thái Thạch (một khúc sông Trường Giang) huyện Đàng Đồ tỉnh An Huy trong một đêm rằm ở thế kỷ thứ VIII. Chơn linh của Thái Bạch Kim Tinh lia xác trần là nhà Thơ Lý Bạch trở về Ngọc Hư Cung kinh châu Đức Chí Tôn. Với sự tu luyện 12 thế kỷ tức khoảng 1200 năm một thời gian dài tu luyện và công quả vô vi để trở thành Đại Tiên rồi đến thế kỷ XX chơn linh của Đức Thái Bạch Kim Tinh (nhà thơ Lý Thái Bạch) mới vâng lệnh Đức Chí Tôn nhận trọng trách Nhất Trấn Oai Nghiêm của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

Vâng lệnh Ngọc Hư nay xuống thế,
Tam Kỳ độ rồi các nguyên nhân”

Hoặc:

“ Tinh quân thọ sắc thuở Phong Thần.
Cho đến Đường triều mới biết thân

Thái Bạch Kim Tinh đang trị thế,
Trường canh trích tử đến thăm trần”

Theo giáo lý của Đạo Cao Đài. Trong thời kỳ Tam Kỳ Phổ Độ, Ngài nắm giữ vị trí Nhất Trần trong Tam Trần Oai Nghiêm nơi cửa Đại Đạo, đại diện cho Tiên Giáo quy hiệp về một mối Đạo chung, cùng nhìn nhận vạn loại, vạn linh, vạn giáo Đồng Nguyên vậy.

Khi Ngôi Giáo Tông Hội Thánh Cửu Trùng Đài hữu hình ở cõi này không có người đủ sức đảm nhận, Ngài kiêm nhiệm thêm chức vị Giáo Tông vô vi Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ nhằm gánh vác trách nhiệm dìu dẫn muôn vạn loại sinh linh hữu tình về với bến bờ an lạc, về với Cội Đạo cùng Đức Từ Phụ, Đức Từ Mẫu thiêng liêng. Vì thế trong tín ngưỡng, người tín đồ Cao Đài thường tôn thờ Ngài như một quyền năng thiêng liêng cao trọng với danh hiệu “ Lý Đại Tiên Trưởng Kiêm Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ”

Nhân ngày Vía Đức Lý Đại Tiên 18 tháng 8 là một tín đồ Cao Đài với tấm lòng tôn kính Đức Ngài chúng tôi xin giới thiệu một đoạn Thánh Ngôn của Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế Giáo Đạo Nam Phương đã dạy nói về quyền năng của Ngài một bậc Đại Tiên vốn giàu lòng ưu tư cho sanh chúng

“Vậy từ đây, quyền thưởng phạt đã giao vào tay Lý Thái Bạch. Các con liệu mình mà cầu rỗi nơi người. Thầy dạy dỗ các con không nghe, đợi có hình phạt thì các con chịu lấy” (Thánh Ngôn Hiệp Tuyển. Quyển 1)

Qua trên là tín đồ Cao Đài nữ cũng như nam, hãy đưa tay thọ nhận chung “tâm tương tửu” Ngài ban trao, hãy uống và cảm nhận hơi nóng của men đạo thấm thía vào can trường huyết quản, thúc giục người sứ mạng Thiên ân đồng nhất bước thêm hơn trên con đường tu tập học Đạo dưới sự chỉ giáo của Ngài.

Duy Văn

Tài liệu tham khảo:

- Giáo lý nhíp cầu (Thiên Vương Tinh)
- Cao Đài Đại Đạo (Giáo Sư Trần văn Rạng)
- Bách Khoa Tụ Điền Toàn Thư
- Thánh Ngôn Hiệp Tuyển Quyển 1.

ĐỌC - CỒ ĐỘNG - YỀM TRỢ
Bản Tin Thế Đạo - Tập San Thế Đạo
Liên Lạc: banthedao@comcast.net

SINH HOẠT THÁNH THẮT CAO ĐÀI NASHVILLE TENNESSEE

**Ngày 18 tháng 8 Âm Lịch Hằng Năm
Lễ Vía Đức Lý Đại Tiên**

Thời gian vào Thu, tiết trời thay đổi, lại trong mùa Dịch cúm Vũ Hán vẫn còn âm vang khắp nơi, sinh hoạt tôn giáo Cao Đài tại Hương Đạo Nashville cũng còn hạn chế đi lại, tuy vậy nơi đây vẫn duy trì sinh hoạt.

Qua Lễ Kỷ Niệm Hội Yên Diêu Trì Cung vào ngày Rằm tháng 8 Âm Lịch (1-10-2020) đến ngày 18 tháng 8 Âm Lịch (4-10-2020) Thánh Thắt cũng tổ chức Lễ Vía Đức Lý Giáo Tông Nhứt Trán Oai Nghiêm trong nền Đạo vào Ngọ thời ngày 18 tháng 8 Âm Lịch (4-10-2020).

Đàn cúng Ngọ thời, nơi Chánh Điện có 12 vị nghiêm trang kinh kệ và Thượng Sớ xin đức Lý giáo tông Đại đạo Tam Kỳ Phổ độ ban bố hồng ân cho đồng đạo bảo thủ chơn truyền, rèn luyện tinh thần, thực hành chánh giáo, nhơn sanh hiệp hòa chủng tộc, cứu giải chiến tranh khổ nạn, cộng hưởng thanh trị thái bình, thanh nhàn hạnh phúc.

Đến chiều ngày 4-10-2020 Thánh Thắt cũng tổ chức phát quà Trung Thu cho các cháu thiếu nhi con em của Đạo và thân hữu. Trong buổi Lễ này các phụ huynh và thân hữu Đạo Cao Đài khoảng 30 vị hướng dẫn các thiếu nhi khoảng 40 em đến Thánh Thắt mừng Tết Trung Thu. Nơi đây, các cháu được nhận quà như lồng đèn, pháo bông cây và dự thi vẽ. Các cháu đã tung tăng vui chơi, hào hứng nhất là đốt pháo bông, xem lân múa và dự cuộc phát thưởng thi vẽ cũng như việc chấm điểm thi áo dài đẹp . . .

Ngoài trời se lạnh, quan khách và những vị cao niên vào bên trong dùng đồ chay với những thức ăn ngon miệng, chụp hình lưu niệm . . .

Nhìn chung, đến Thánh Thất thì mọi người đều ấm lòng trong ngày Chủ Nhật cuối tuần, nhưng vì an toàn công cộng mọi người phải mang khẩu trang nên không thấy rõ sự hân hoan trên khuôn mặt như trong Tết Trung Thu năm trước.

Cầu nguyện ơn Trên ban nhiều hồng ân cho tất cả chúng sanh và hẹn lại năm sau chắc Tết Trung Thu sẽ tràn đầy niềm vui trọn vẹn.

(Trường thuật: Huỳnh Văn Bớt)

**Ngày 27 tháng 8 âm lịch hằng năm
VÍA ĐỨC KHỔNG THÁNH**

ĐỨC HỘ PHÁP THUYẾT ĐẠO

Đền Thánh đêm 27/8 năm Nhâm Thìn (1952)

VÍA ĐỨC KHỔNG THÁNH - TRIẾT LÝ ĐẠO CỦA NGÀI.

Đêm nay là ngày vía của Đức Khổng Thánh, mỗi năm Bàn Đạo có dịp giảng giải kiếp sanh của Ngài và triết lý Đạo của Ngài, chúng ta chỉ để ý một điều trọng hệ này là Đức Chí Tôn đến lấy chơn tướng Nho Tông đặng chuyển thế. Vì có cho nên triết lý của Đạo Cao Đài là Nho Tông chuyển thế.

Bàn Đạo đã có dịp giảng về kiếp sanh của Ngài rồi. Tưởng cũng không cần lặp đi lặp lại, nhưng chúng ta tự tìm hiểu nghĩa, một câu cao siêu của Đức Chí Tôn đến lập giáo, lấy Nho Tông làm căn bản mà đó là triết lý của Ngài ấy là tại duyên nào.

Chúng ta đã ngó thấy Đức Khổng Phu Tử giảng sanh buổi Đông Châu Liệt Quốc, chúng ta dư hiểu, từ thử đến giờ chưa có một quốc gia nào hỗn loạn hơn là Đông Châu Liệt Quốc buổi nọ. Dầu cho tới ngày hôm nay cũng còn là nước Tàu buổi trước, phân ra là sáu nước tranh quyền lợi với nhau. Một tấn tuồng tương tàn tương sát của Trung Hoa là nòi giống vinh quang của họ, dầu cho họ tầm phương sống, để sống, sống trong một cõi đại đồng, tức nhiên họ chưa tạo dựng một cái gì để làm cho ta kinh khủng, họ có cách thí nghiệm sơ sài ngay buổi ấy và khi Đức Khổng Phu Tử Ngài đã đến.

Nếu chúng ta lấy theo Nho thì chúng ta có thể nói: Bao giờ cái quyền Thiêng Liêng có tại mặt thế này. Tinh thần của con người tổng số lại làm một xã hội hay cả thiên hạ và hễ khi nào có loạn tức nhiên cả thấy thiên hạ tìm kiếm phương pháp đặng làm chủ lấy mình.

Đức Khổng Phu Tử đã sanh ra trong cái thời kỳ hỗn loạn ấy, vì có nên Ngài mới tìm một phương pháp để cứu nước, cứu toàn sanh mạng của giống dân Trung Hoa của Ngài cho còn tồn tại, chớ không thì tấn tuồng tương tàn, tương sát ấy không thể nào dứt được.

Vì có cho nên Đức Chí Tôn đã nói: Hễ chúng ta sống một ngày thì hay một ngày, chớ chẳng hề khi nào chúng ta cải đặng khuôn luật thiên nhiên của Tạo hoá được, ví như muốn cứu vãn, muốn thức tỉnh các nước như Đông Châu Liệt Quốc buổi nọ, Bàn Đạo xin nói: Phải giữ gìn phương pháp đạo đức thì mới có thể làm dứt được cái nạn nòi da xáo thịt của nước Trung Hoa buổi nọ. Vì vậy nên Đức Khổng Phu Tử mới đem đạo Nhơn luân của con người ra làm căn bản. Bởi có cho nên Ngài chỉ tìm một phương pháp là Nhơn Đạo để cứu vãn tinh thể dân Trung Quốc. Nhưng Trung Hoa buổi nọ cũng vẫn còn các bậc siêu hình khôn quá, không ai cho là giả thuyết.

Đức Khổng Phu Tử đến nước Châu hồi lễ, Đức Lão Tử nói cùng Đức Khổng Phu Tử: “Người quân tử đức thanh dung mạo như kẻ ngu” chúng ta biết rằng cái thuyết Đạo giáo của chúng ta là cái

thuyết siêu hình, một lời nói ngô nghĩnh là khi gặp Đức Lão Tử, rồi các Môn đệ của Ngài hỏi Ngài, Ngài trả lời rằng: “Rồng biết nương mây nương gió”. Ngài trả lời một câu hay ho làm sao! Can chi họ lại kiếm Ngài mà hỏi nữa, Ngài đáp: “Con cá nó lội dưới nước, dưới bầu bằng vì, con thú nó chạy trên đồng bằng chân và đã biết căn bản của mỗi con rồi, duy có con rồng bay trên mây kia ta không thấy được hình, ta đoán không được mà thôi. Đức Lão Tử là Rồng đó vậy”.

Cả thầy đều hiểu lời nói đó khéo léo làm sao, mà Ngài không quyết định đặng. Chính mình Ngài cũng không tìm hiểu được lẽ sống chết của Môn đệ của Ngài. Ngài nói cái sống đương nhiên mà chúng ta đã sống chừng nào chết chúng ta sẽ hay. Ngài nói một cách đơn giản cái thuyết chen lán của xã hội như thế.

Ấy vậy cái thuyết bảo vệ nhơn luân chi đạo của Ngài đó, chúng ta đã hiểu như thế, Đức Chí Tôn đến đặng đem Thượng Nguơn Tứ Chuyển và tinh thần đạo đức mà tìm chúng ta để làm căn bản, nhưng hiện giờ đạo đức tinh thần của nhơn loại không còn như thời Thượng Cổ nữa. Chúng ta có thể nói theo Tiên Nho rằng: “Cổ nhơn hình tợ thú, tâm hữu đại Thánh đức, kim nhơn biểu tợ nhơn, thú tâm an khả trác”. Tất cả nhơn quần xã hội trong thời văn minh này họ hay hỏi lắm, họ làm tinh thần trí não của chúng ta thêm rối, ta tiếc có một điều là Thánh đức của họ không có.

Hại thay! Họ không cần Thánh đức, thì tức nhiên cái sống của họ không phương nào bảo vệ được đạo nhơn luân của họ, nếu bảo vệ không được đạo nhơn luân, tức nhiên họ xu hướng theo vật hình thú tánh mà thôi. Họ sống theo vật hình, theo thú tánh thì ngoài ra không biết gì hết. Như thế Thánh đức không còn giá trị gì nữa.

Vì có cho nên nhơn loại đã ly loạn, đạo nhơn luân nó đi đảo ngược con đường Thánh đức. Bởi có cho nên Đức Chí Tôn đến lấy Nho Tông trước kia làm căn bản, Đức Khổng Phu Tử đã cứu văn tình thế nước Trung Hoa thế nào, thì ngày nay Đức Chí Tôn đến cứu văn nhơn loại với phương pháp ấy./.

HẾT

TRONG SỐ NÀY

1*- “Lý Thái Bạch”(Đức Nguyên - Cao Đài Tự Điển)	01
2*- Vườn Thơ Thế Đạo	11
3*- “Từ Thái Bạch Kim Tinh đến nhà thơ Lý Bạch & Đức Lý Giáo Tông Đạo Cao Đài (Duy Văn)	13
4*- Sinh hoạt Thánh Thất Cao Đài Nashville Tennessee nhân Lễ Vía Đức Lý Đại Tiên - Lễ Tết Trung Thu (Huỳnh Văn Bót)	18
5*- Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo: Vía Đức Khổng Thánh - Triết Lý Cao Đài	21
6*- Tin Thánh Thất & Điện Thờ Phật Mẫu San Jose CA - Tin Hội Tương Tế Cao Đài & Thân Hữu (Tang Lễ Hội viên Linh Thập Tứ & Hình ảnh) (Tường thuật: Nguyễn Đăng Khích)	23

***Tin Thánh Thất và Điện Thờ Phật Mẫu San Jose, Tộc Đạo Santa Clara, California**

Như thường lệ hằng năm, đại lễ Vía Đức Phật Mẫu và Kỷ niệm Hội Yến Diêu Trì ngày Rằm Tháng 8 Canh Tý (DL ngày 1-10-2020) được tổ chức như sau:

1*- Tại Thánh Thất cúng Tiểu đàn vào lúc Ngọ thời, 12 giờ trưa. Vì tình trạng chung nạn dịch Covid-19 và lệnh giới nghiêm vẫn còn, Thánh Thất không thông báo lịch trình lễ sự hằng tháng như thông lệ, ai muốn đi thì tùy ý, nên số tham dự khiêm tốn khoảng 35 vị. Đàn cúng cũng không có động chuông và động trống, tuy nhiên về lễ sự vẫn diễn ra trang nghiêm nhờ chú chức việc các tư kỳ phận tham dự đông đủ.

Sau đàn cúng, Thánh Thất tổ chức làm lễ Đệ Nhị Cửu cho Cổ đạo hữu Linh Thập Tứ, Hội Viên Hội Tương Tế Cao Đài và lễ châm dứt sau khi tụng Di Lạc Chơn Kinh.

2*- Tại Điện Thờ Phật Mẫu vào buổi chiều cùng ngày Rằm tháng 8 Canh Tý, cúng Đại Đàn vía Đức Phật Mẫu. Mặc dù không thông báo rộng rãi như hằng năm vì tuân theo lệnh hạn chế tụ tập của chính quyền sở tại, số đồng đạo tham dự cũng khá đông khoảng 100 vị bao gồm số đánh lễ, số tham dự đàn cúng và số đông chờ đợi tản mát phía ngoài Điện Thờ chờ cúng xong vào lạy Đức Mẹ.

Cúng đàn xong, sau giờ nghỉ giải lao, là giờ cúng Kỷ niệm Hội Yến Diêu Trì. Bàn cúng được đặt trước Bửu Điện thờ Đức Phật Mẫu có 13 cái ghế được bao bọc đẹp đẽ, tinh khiết. Trên bàn bày trước mỗi chiếc ghế một đĩa trái cây, một bình bông, một cây đèn cây, một ly rượu, một ly trà... Lễ Tưởng Niệm không có thái và bồi tửu, chỉ cúng lạy tưởng nhớ công ơn của Đức Mẹ Sanh và Cửu Vị Tiên Nương giáng trần vào ngày Rằm tháng 8 năm Quý Sửu (1925) tại tư gia Ngài Cao Thượng Phẩm tại Sái Gòn –VN để Bí Pháp Khai sanh nền tôn giáo mới Cao Đài.

3*-Tin Hội Tương Tế Cao Đài và Thân Hữu:

Tang lễ Cổ Hội viên Linh Thập Tứ ngày 04-10-2020 nhằm ngày 18-8 Canh Tý.

Cổ Hội viên Linh Thập Tứ sinh năm 1923, gia nhập Hội năm 2004 cùng vợ và con gái. Hiền huynh là đạo hữu Cao Đài, ít nói rất hiền lành, đạo đức, cả gia đình rất sùng Đạo. Sau một thời gian kéo dài với tuổi già bệnh tật, hiền huynh đã từ trần vào ngày 17- 9-2020, theo gia đình hưởng thượng thọ 90 tuổi.

Tang lễ hiền huynh, gia đình nhờ Thánh Thất sắp xếp lo về tang sự theo nghi thức tôn giáo Cao Đài:

-Ngày 18-8-Canh Tý (DL 04-10-2020) là ngày làm tuần Đệ Nhị Cửu vào Ngọ thời sau khi cúng Đại lễ vía Đức Lý Giáo Tông. Tiếp theo là lễ cúng Cáo Từ Tổ tại hâu Điện Thánh Thất và tất cả di chuyển tới nhà quàn Oak Hill Funeral Home and Park.

-Tại đây, Thánh Thất tổ chức tang lễ. hiền huynh Hội viên Linh Thập Tứ lúc 2PM cùng ngày. Vì đang mùa đại dịch Covid-19, hạn chế tụ tập đông người trong phòng nên nghi tiết khác hơn bình thường. Quan tài được đặt trong phòng sát hướng về cửa mở toang để che rạp tổ chức nghi lễ như

hình ảnh đính kèm. Tuy vậy, số tham dự cũng khoảng 100 vị.

***- Diễn tiến buổi lễ:**

- Trước hết Thánh Thất làm lễ Tản liệm - Phát tang - Cúng vong.

-Thứ đến là phần cúng tế: vợ tế chồng, con tế cha...Xong, các Chức sắc chức việc , đạo hữu và đồng hương dâng lễ.

Kế đến là phần Phân ưu của:

-Hiền huynh CTS Nguyễn Thế Long, Qu. Đầu Tộc thay mặt Tộc Đạo Santa Clara , Điện Thờ Phật Mẫu cùng đồng Đạo Thánh Thất San Jose,

-Hiền Huynh HT Nguyễn Đăng Khích và HH Mai Xuân Thanh, đại diện Hội Tương Tế Cao Đài và Thân Hữu ngõ lời chia buồn cùng Hội viên Nguyễn Thị Lang, là Quả phụ Hội viên Linh Tứ và trao Thiệp Phân Ưu cùng chi phiếu bồi hoàn tang phí cho Hiền tỷ.

Sau phần đáp từ của đại diện tang chủ, là phần lễ cầu siêu gồm có hai bài : kinh Cầu Siêu: “*Đầu vọng bái Tây phương Phật tổ...*” và bài kinh Khi Đã Chết Rồi:”*Ba mươi sáu cõi Thiên Tào...*”

Tóm lại, Hiền huynh HV Linh Tứ đã được hưởng đầy đủ **Kinh Tận Độ** (kinh Cầu Hồn Khi Hấp Hối, Kinh Khi Đã Chết Rồi, Kinh Tản Liệm, Kinh Cầu Siêu, Kinh 9 Tuần Cửu, Kinh Tiểu Tường và Đại Tường) và những **Bí Tích về Phép Độ Hồn** theo luật lệ tôn giáo Cao Đài dành cho những vị Đạo hữu nào giữ trai kỳ 10 ngày trở lên.

Tang lễ kết thúc lúc 4 giờ cùng ngày.

Sau đây là vài hình ảnh tang lễ cố Hội viên Linh Tứ

Tường thuật: Nguyễn đăng Khích
Hình ảnh: Mai Xuân Thanh

